

Πνευματώδεις Συζητήσεις ή σοφιστικές αεροβασίες;

Είναι γνωστό ότι στις καθημερινές συζητήσεις οι πνευματώδεις διάλογοι τείνουν να εξαφανιστούν. *Γίνεται κατανοητό το έγκλημα που διαπράττουμε στον εαυτό μας και στην κοινωνία μας; Προφανώς όχι! Τι υπερισχύει στις καθημερινές συζητήσεις;*

Στις περισσότερες συζητήσεις καθημερινά κυριαρχούν η εριστικότητα, η κακότητα, η ασχήμια και η αδιαλλαξία, όλα αυτά σε άκρως επικίνδυνο βαθμό και με ύπουλη διαλανθάνουσα/ υπολανθάνουσα προσπάθεια επιβολής, ενώ οι παράλληλοι μονόλογοι και οι επιζήμιες αντιπαραθέσεις είναι στο προσκήνιο, ανεξάρτητα αν η ευθύνη είναι μιας ή/και των δυο πλευρών. Λίγη προσοχή θέλει για να γίνουν αντιληπτά. *Τι πρέπει να προσέξουμε για να τα αντιληφθούμε;*

Στις καθημερινές συζητήσεις οποτεδήποτε παρατηρείτε να καταφεύγει κάποιος σε: γελάκια, emojis, memes, χλευασμούς, ειρωνείες/σαρκασμούς, επικρίσεις¹, κοινότοπες σοφιστικές απαντήσεις², κάθε μορφής στερεότυπες φράσεις³, tu quoque⁴, άρνηση να απαντήσει σε συγκεκριμένη ερώτηση, διεύρυνση/διολίσθηση εκτός θέματος, τυχάρπαστες πηγές/πληροφορίες από εδώ και από εκεί, κ.α. παρόμοια, τότε μην έχετε αμφιβολία ότι οι φορείς τους είτε δεν έχουν επαφή με την πραγματικότητα είτε είναι ανίκανοι να κάνουν διάλογο (είτε δεν θέλουν να κάνουν διάλογο), και προπαντός ότι η σκέψη τους βρίθει σωρείας λογικών σφαλμάτων. Με όλες αυτές τις αντιδράσεις προσπαθούν να 'κρύψουν' την αγνωσία τους, την αδυναμία επιχειρηματολογίας τους και την προσπάθεια επιβολής των απόψεών τους (συνήθως ασύνειδα). Εν τέλει, με τέτοιας μορφής σοφιστικές ορατές αεροβασίες⁵ κλαυσαχενιζόμενοι αυτοβαυκαλίζονται και αυτοεξαπατώνται.

Οι φορείς τέτοιων σπασμωδικών αντιπαραθετικών απαντήσεων, την ίδια στιγμή που αμύνονται αδιάλλακτα, αντιδραστικά, ανόητα, και ανορθόλογα, την ίδια στιγμή νομίζουν ότι είναι διαλλακτικοί, νουνεχείς και ορθολογιστές. Φαντασιώνονται ότι είναι ιδιαίτερα ευφυείς και πολυγνώστες, ούτως φερόμενοι. Προς επίρρωση του ψευδαισθητικού τους κόσμου, συνήθως εμφανίζεται κάποιος ομοϊδεάτης τους να συνηγορήσει υπέρ αυτού, καθώς οι ιδεοληπτικοί εύκολα συναγελάζονται και επιτίθενται βίαια σε κάθε διαφορετική άποψη.

Ατάραχοι, ασυγκίνητοι κι αδιάφοροι συνεχίζουμε το αυτοκαταστροφικό έργο της δολοφονίας της επικοινωνίας και του «διαλόγου» εντός της κοινωνίας μας.

Αντώνης Αναστασιάδης

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΕΛΟΥΣ

¹ (είσαι τούτο, είσαι τ' άλλο, είσαι...)

² (πχ, «Ναι..., ναι...», «συμφωνώ, ναι, ...», «Συμφωνώ και επαυζάνω. Ναι σε όλα», κ.α., εννοείτε όταν λέγονται ενώ έχει προηγηθεί αντιπαραθεση/διαφωνία/κτλ, ή/και όταν λέγονται ειρωνικά/χλευαστικά, κτλ)

³ (φράσεις ως μόδα που επαναλαμβάνονται αφειδώς και χάνουν το νόημά τους ακόμα και όταν ευσταθεί η χρήση τους, πχ, «στείρες αντιπαραθέσεις»,)

⁴ (ΕΣΥ είσαι αυτό που λες), (ΚΑΙ ΕΣΥ κάνεις –ή έκανες- εκείνο..., κτλ), (ΕΣΥ οφείλεις...),

⁵ (είναι διαυγής στρουθοκαμηλισμός καθώς με τέτοιες αντιδράσεις κρύβεται πίσω από το δάχτυλό του)